

Ι' Τέ κριτική Νέορεμπλ/άντιγκαργότης ανθεκτικών για τον θεόντερον Η'	271
ΙΙ' Ηλιοχίθ Σολί. Οι διαλύτες της αντίδρασης των Αντώνος ο Τ'	223
ΙΙΙ' Friedrich Christian Schleiermacher. Τα πρώτα του Ριτεράκταρτα	233
ΙV' επίμετρα για τη φιλοσοφία και την ιστορία Εργασίας του θεόντερον Η'	
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	11
ΜΕΡΟΣ Α': Ο ΠΕΡΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ ΛΟΓΟΣ	21
A' 'Η μέλαινα χολὴ καὶ οἱ συνέπειές της: Ό περὶ μελαγχολίας λόγος στὴν ἀρχαιότητα	23
Τὸ σύστημα τῶν τεσσάρων χυμῶν	23
'Η μελαγχολία ὡς ἴδιαιτερότητα: Τὸ Πρόβλημα XXX,1	29
Μετεξελίξεις: Τὰ ἔχνη ἐνὸς ἀνύπαρκτου χυμοῦ	35
B' 'Η θεολογία τῆς ἀμαρτίας: Μελαγχολία καὶ ἀκηδία στὸν χριστιανικὸ Μεσαίωνα	41
Τὸ ἀμάρτημα τῆς ἀκηδίας	41
Μετεξελίξεις: 'Η ἀντίσταση στὴ χαρὰ καὶ ἡ ὑπονόμευση τῆς τάξης ...	48
G' 'Η συμβολὴ τῆς Ἀναγέννησης: Μελαγχολία καὶ ἴδιοφυῖα	55
Μεταξὺ προκαθορισμοῦ καὶ αὐτοδιάθεσης	55
Παρέκβαση: Στὴ σκιὰ τοῦ Κρόνου	57
Marsilio Ficino, <i>De vita</i>	60
Albrecht Dürer, <i>Melencolia I</i>	66
Μετεξελίξεις: Τὸ γόνητρο τῆς ἴδιοφυῖας – ποιητικὴ μελαγχολία	75
Δ' 'Η μελαγχολία τοῦ Μπαρόκ	83
'Η θεματικὴ τῆς ματαιότητας	83
'Η εἰκαστικὴ παράδοση τοῦ ὀλλανδικοῦ <i>stilleven</i> τοῦ 17ου αἰώνα:	
Νεκρὲς φύσεις καὶ ἀσάλευτες ζωές	90
'Ορισμοί, ταξινομήσεις, θεματικὴ	93
Διπλὴ κωδικοποίηση: Γλικότητα καὶ μεταφυσικὴ	100

‘Η παράδοση τῆς ματαιότητας στὸ γερμανικὸ Μπαρόκ:	
Τὰ σονέτα τοῦ Andreas Gryphius	108
Θεματικὴ	110
‘Η θέση τοῦ ποιητῆ: Ὁπτικὴ γωνία καὶ ποιητικὴ τῆς στιγμῆς	121
Συμπερασματικὰ	127
 E' Robert Burton: Ἐγκώμιο τῆς ἀμφισημίας	129
‘Η μελαγχολία στὴν πρώιμη νεωτερικότητα – ἡ ἀγγλικὴ νόσος	129
Robert Burton, <i>H ἀνατομία τῆς μελαγχολίας</i>	134
‘Η δομὴ τοῦ ἔργου: Σῶμα καὶ παρακείμενα	135
‘Η ἀρχὴ τῆς ἀνατομίας: Τάξη καὶ ἐπισκόπηση	143
Συμπερασματικὰ	152
 ΣΤ' ‘Η σκιὰ τοῦ ἀντικειμένου: Μελαγχολία καὶ ψυχανάλυση	155
Τὸ φρούδικὸ σχῆμα περὶ μελαγχολίας	155
Συσχετισμοὶ - καινοτομίες	159
Παρέκβαση: ‘Η μελαγχολία κατὰ Freud καὶ ἡ ἀνθρωπολογία τοῦ Γνωστικισμοῦ	161
Συμπερασματικὰ	168
 ΜΕΡΟΣ Β': ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ	171
 A' ‘Η μελαγχολία τῆς ἔξουσίας	173
Μελαγχολικοὶ τύραννοι	173
Μελαγχολικοὶ δικτάτορες: Gabriel García Márquez, Τὸ φθινόπωρο τοῦ Πατριάρχη	180
Μελαγχολικοὶ ἥρωες: Πάνος Καρνέζης, <i>Ο λαβύρινθος</i>	187
‘Ο Λαβύρινθος στὸ πλαίσιο τῆς λογοτεχνίας τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς	188
Γκροτέσκο καὶ μελαγχολία στὸν ἀντίποδα τῆς ἥρωικῆς / δραματικῆς ἀφήγησης	200
 B' Παραλλαγὲς στὸ θέμα τῆς ματαιότητας	207
‘Η ποιητικὴ τῆς παρουσίας: Gottfried Benn, <i>Morgue</i>	208
Ἀναπαράσταση τῆς ἀπουσίας: Anna Seghers, <i>Η ἐκδρομὴ τῶν νεκρῶν κοριτσιῶν</i>	214

Γ' Τὸ κριτικὸ βλέμμα τοῦ μελαγχολικοῦ: Στὰ βήματα τοῦ Burton	221
Heinrich Böll, <i>Oἱ ἀπόψεις ἐνδὸς κλέοντος</i>	223
Friedrich Christian Delius, <i>Tὰ ἀχλάδια τοῦ Ρίμπεκ</i>	233
 Δ' Ψυχικὲς ἀσθένειες, σχολιασμένες. Τὸ διήγημα τοῦ Γεωργίου Βιζυηνοῦ «Ἄι συνέπειαι τῆς παλαιᾶς Ἰστορίας» ώς χρονικὸ μελαγχολίας	241
‘Ο γερμανικὸς ρομαντισμὸς ὡς διακειμενικὴ ἀναφορὰ	244
‘Ἡ ὀπτικὴ τοῦ ἀφηγητῆ	257
Χρονικὸ μελαγχολίας	261
Οἱ συνέπειες τοῦ ρομαντισμοῦ	265
 ΕΠΙΛΟΓΟΣ	269
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	273
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ	289

Ημῶν προσωπικὴ, καρμακὴ καὶ εκκατοτικὴ, η οποία ζεῖσκεν από τὴν πραγματικὴν Διατίταν τὸν πλέοντα δόρος μελαγχολία στολέσται μὲν ἀντιρρητικὴ ψυχομένη, ὅπως ἡ δημιουργικὴ ἴδιοφοια καὶ ἡ ἀνηργία, ἀποδίδεται αὐτῷ καρμακή τῆς μαλακῶς γολῆβη, στὴν ἑπτάροή τῶν πλατηρῶν ἡ τοῦ πετρικῆς θεραπείας μὲ θεῖαι τερη διαιτη, ἀρχετομῆ δὲ ποιηματικὴ ἀργυραστία. Τίτοι δὲν τὴν πρώτην ἀναρρόφη τοῦ δόρος στὸν ἰστοχρεπτικὸν συγγρέμιμα τοι μάγρη σύμμερη ἀριστεργολία τέλονταίται ἡ διαιροντούστις, ἀποτελεῖ ἀντικαμψη, διαιτήσουσαν ἡ θεραπεία. Η ἀποπροσαντατολιστικὴ ἀπεργογενής τινάκη ποιεῖ ἀπομετανοῆσιν ὅπους αὔγονται μὲ τὴν νεοτορία τοῦ δόρος μελαγχολία δρεῖσθαι τὸ γηραιότερον ἔργο ἀποτελεῖσθαι διὸ τοὺς πλέοντας ἀποτελεῖσθαι μελέτης, διαφορετικῶν γνωστικῶν συστημάτων, μὲ καριότερα τὴν Ιστορική, τὴν Φιλολογία καὶ τὴν φιλοσοφία. Καταπίσσουσαν ἔσται διαφορετικὴ λογική περὶ μελαγχολίας, τοῦ διὸτον ἀποτοπέου ἐξας τὸν δίλογο, ἀλλοτε διαφέροντας καρδιάτητος, καὶ αἱ ὄποιαι διαφέρουσιν μεταξὺ τοὺς αἰζικὰ ἕγετούσι τοὺς πρὸς τὴν περιγραφὴ τῆς παραπτωματολογίας, ἡ οποία παραμένει σὲ γενικὴς τροπαῖς τυπωθεῖ, διὸ ἀς πρὸς τὴν αἰτιολογίαν, καὶ τὴν ἀξιολόγησην τοῦ

Τοῦτο μεταβολικόντας παχύπλανον τὸν σονό, κατέκαμενον νωτιαλγήνασθαι τὸν πρωτοφύτευμα. Ή
Οἱ ἀπεργολόγοις στούντες τὸν πρωτοφύτευμα δέσμονται τῷ πρώτῳ μαρακάτηρα ποτό
αἴσιος, σύγχρονος τούτου τοῦ πρωτοφύτευμα τῷ πρώτῳ πρωτοφύτευμα τὸν πλεονεκτή τῆς
θεραπείας δεν είναι, στηρίζοντας τὸν πρωτοφύτευμα τοῦ πρωτοφύτευμα τὸν πλεονεκτή τῆς
θεραπείας δειπνορεῖ νὰ αναγνωστεί ὅτι παντούτου τοῦ πρωτοφύτευμα τὸν πλεονεκτή τῆς